

عنوان مقاله:

پیوند موسیقی و عاطفه در شعر شفیعی کدکنی (با تاکید بر موسیقی بیرونی هزاره ی دوم آهوی کوهی)

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش های شعر معاصر فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سید محسن حسینی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه لرستان

معصومه فرج پور - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

شعر شفیعی کدکنی از خوش آهنگ ترین و خوش ساخت ترین شعرها ی روزگار ماست. یکی از عواملی که باعث برجستگی شعر او شده، هماهنگی موسیقی با حال و هوا و عاطفه شعری است. یافته های این تحقیق حاکی از آن است که هماهنگی موسیقی شعر با عاطفه و محتوای آن سبب شده که دفترهای شعری مجموعه هزاره دوم آهوی کوهی هریک متناسب با فضا و حال و هوای شعری خاص، کنار هم جمع شده، با توجه به زمینه عاطفی و محتوایی خاص، موسیقی متفاوتی داشته باشند. دفترهای نخستین از موسیقی آرامتری نسبت به دفترهای پایانی برخوردارند؛ هرچه از آغاز به طرف پایان مجموعه حرکت می کنیم موسیقی اشعار تندتر و پر تحرک تر می شود. شفیعی شعر بدون وزن نداشته، بیشتر اشعارش در اوزان جویباری و ملایم که برای روایت و حدیث نفس مناسب بیشتری دارند سروده شده اند. درصد اندکی از این اوزان خیزابی است و تنها یک مورد از وزن ها کدر است. او بیشتر از بحرهای رمل، مضارع و هزج که جزو بحر خوش آهنگ و پرکاربرد عروض فارسی است سود جسته است.

کلمات کلیدی:

شفیعی کدکنی، موسیقی بیرونی، هماهنگی وزن و عاطفه، شعر معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/727805>

